

ma ei mõista veel täna pääw sedda õnne, kuddas
eloga nende saunast peasin."

"Se olli tõeste suur õn," ütles Reinowadder :
et teie misio ossemel need wop'ud saite, teil on tug-
gewamad pihha soned ja laiemad kannikad kui miinul ;
miina ei olleks jõudnud ni paljo kannetada. Teie
näöte isse, meie ei wöinud mõlemad laewust peasta,
üks piddi wang'i jäma ; teie ollete tugzewam kui
miina, diguse pärrast jää raske morma ossa teie
peale. Sellt öppige tulleva acale tarvust : ärge
ustuge ni fergelt igga tühja juttu, seit Ma-ilm on
täis pettust."

"Jah, se sõna on tössi !" ütles hunt. "Mis
tunnismehhi meil siin pilkemalt tarvis ? Ükski ella-
jas Ma peal ei olle mulle ni paljo tülli ja kahju
teinud, kui Reinowadder rebbane. Tahhan teile siin
veel ühhe tüssi räfida. Meie ollime ükskord Pohla-
maal, tagga Wörto linna. Miina mäe liggidal, kus
üks süggav lovas olli. Tema pallus mind pet-
tisel kambel kopasse puggeda, miina läksin ja leidsin
ellusa põrguliste vessi koopa põhjas, kust sure wa-
woga peasin."

Reinowadder kostis : Mis põrase lotti se on,
kellest kezi arro ei saa. Se assi juhtus nõnda.
Meie ollime teed käies Pohla maal, leidsimme fogge-
mata ühhe koopa. Krimslim olli nälgas otsego pool
aiglane ja meie ei teadnud wõetal kohhal feddag
tuttiwad egga sõbra. Miina ütlesin : ehk wõib kopas
feddag elleskat olla, kust teitu leiamine ; tema pallus

mind watama minna ja jää isse koopa juhusu otama.
Miina pinggesin sisse. Pikk piimedat teet eddasi käies,
läksid ihukarwad mul itao päätsi püstti, siisli
tungisim eddasi. Mitte tuhhari õbbe rubla eest ei
tahhaks ma teistkorda nisuggust ehmatust tundma sada,
mis seal millel juhtus. Koopa põhjas leidsin sure
vessa täie kolletaid kassivärki eslajaid ; waña ema
näis ellus kurrat isse olemma ! Laiad suud ollid kol-
leraid ambaid täis, pikkad terrawad kuned läppade
ja jalgade tüles, pikkad sabbad, kehhad süsi mustad
kui muttid. Emä ja wanemad poed ollid liggi
hundi surised, noremad nattufe viisemad, kõik vägga
kolledad. Miina mõtlesin : kuis wöissin siit peasta ?
Kange ais tahtis mul miina otsast wõdra. Kleid olli
paljo, miina üksi ; kawwalus üksi wõis mind peasta.
Ehk nad kül wõeriti silvi misio peale wahtsid,

